

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile Regulamentului nr. 854/2004/CE ⁽¹⁾ atribuie autorității competente puterea discreționară de a stabili orarul unei zile de sacrificare a animalelor, ținând cont de obligația acesteia de a desemna un medic veterinar oficial care să efectueze controlul sacrificării animalelor, sau autoritatea competentă are obligația de a trimite un medic veterinar la orele și în ziua în care are loc sacrificarea, stabilite de abator?
2. Dispozițiile Regulamentului nr. 854/2004/CE atribuie autorității competente puterea discreționară de a refuza să desemneze un medic veterinar oficial care să efectueze controlul sacrificării legale de animale, în condițiile în care i-au fost comunicate ora și ziua exacte în care va avea loc sacrificarea într-un abator autorizat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, p. 206, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 16 iulie 2013 — Lisa Kelly/Minister for Social Protection

(Cauza C-403/13)

(2013/C 274/24)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lisa Kelly

Pârât: Minister for Social Protection

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un angajat cu reședința în statul membru A, care a desfășurat în acest stat, timp de aproape trei ani, o activitate salariată în urma căreia se poate beneficia de prestații sociale, își desfășoară ultimele șase luni din activitatea sa salariată în urma căreia se poate beneficia de prestații sociale în statul membru B, cererile ulterioare prin care această persoană solicită plata prestațiilor sociale de boală trebuie să fie reglementate de (i) legislația statului

membru B în sensul articolului 11 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004/CE ⁽¹⁾ sau de (ii) legislația statului membru A în care acesta își are reședința în sensul articolului 11 alineatul (3) litera (e)?

2. Pentru examinarea primei întrebări, prezintă relevanță faptul că, dacă se consideră că legislația aplicabilă este legislația statului membru B, angajatul în cauză nu îndeplinește condițiile pentru niciun fel de prestație socială, în timp ce situația ar fi diferită în cazul în care s-ar considera că legislația aplicabilă este legislația statului membru unde angajatul își are reședința (statul membru A)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05 vol. 7, p. 82).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 16 iulie 2013 — ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-404/13)

(2013/C 274/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurentă: ClientEarth

Intimat: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Întrebările preliminare

1. În cazul în care, potrivit Directivei 2008/50/CE privind calitatea aerului înconjurător ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva”), într-o anumită zonă sau aglomerare, valorile-limită ale dioxidului de azot nu au fost atinse până la termenul de 1 ianuarie 2010 prevăzut în anexa XI la directivă, un stat membru este obligat, în temeiul directivei și/sau al articolului 4 TUE, să solicite prorogarea termenului în conformitate cu articolul 22 din directivă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ, în ce împrejurări (dacă este cazul) un stat membru poate fi scutit de această obligație?

3. În ce măsură (dacă este cazul) obligațiile care revin unui stat membru care încalcă articolul 13 sunt afectate de articolul 23 [în special alineatul (2)]?
4. În cazul nerespectării articolelor 13 sau 22, ce măsuri (dacă este cazul) trebuie să ia o instanță națională în raport cu dreptul Uniunii pentru a îndeplini cerințele articolului 30 din directivă și/sau ale articolelor 4 TUE sau 19 TUE?

(¹) Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 18 iulie 2013 — Barbara Huber/Manfred Huber

(Cauza C-408/13)

(2013/C 274/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Karlsruhe

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Barbara Huber

Pârât: Manfred Huber

Întrebările preliminare

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară: articolul 28 alineatul (1) prima teză din Legea germană privind recuperarea creanțelor de întreținere în relația cu țările străine (denumită în continuare „Legea privind obligațiile de întreținere din străinătate — AUG”), care prevede că, în cazul în care o parte nu are reședința obișnuită pe teritoriul național, decizia cu privire la cereri formulate în materie de obligații de întreținere este luată în cazurile prevăzute la articolul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (¹), exclusiv de către Amtsgericht competent pentru sediul Oberlandesgericht în circumscripția căruia își are reședința obișnuită pârâtul sau persoana îndreptățită, este compatibil cu articolul 3 menționat?

(¹) JO L 7, p. 1.

Ațiune introdusă la 18 iulie 2013 — Consiliul/Comisia

(Cauza C-409/13)

(2013/C 274/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Maganza, A. de Gregorio Merino și I. Gurov, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Comisiei din 8 mai 2013 prin care aceasta a stabilit revocarea propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale privind acordarea de asistență macro-financiară țărilor terțe;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Consiliul invocă trei motive în susținerea acțiunii sale care vizează anularea deciziei Comisiei de revocare a unei propuneri de regulament într-un stadiu tardiv al primei lecturi al procedurii legislative ordinare.

În primul rând, Consiliul susține că revocarea propunerii de regulament constituie o încălcare gravă a principiului conferirii de competențe prevăzut la articolul 13 alineatul (2) TUE, precum și a principiului echilibrului instituțional. Potrivit Consiliului, nicio prevedere din tratate nu conferă expres Comisiei o prerogativă generală pentru a revoca o propunere pe care a supus-o legiuitorului Uniunii. Cu toate acestea, deși Consiliul nu contestă existența unei astfel de competențe de revocare în temeiul articolului 293 alineatul (2) TFUE, Comisia nu poate să o exercite în mod discreționar sau abuziv. Consiliul consideră că revocarea unei astfel de propuneri într-un stadiu foarte avansat al procesului legislativ ar echivala cu acordarea unei forme de drept de veto Comisiei față de co-legiuitorii Uniunii. Prin urmare, Comisia ar fi plasată la același nivel cu aceștia din urmă, ceea ce ar conduce la o deturnare a procedurii legislative ordinare prevăzute la articolul 294 TFUE, ar depăși competența de inițiativă legislativă a Comisiei prevăzută la articolul 293 alineatul (2) TFUE și ar lipsi de efect util dreptul de modificare al Consiliului prevăzut la articolul 293 alineatul (1) TFUE. Potrivit Consiliului, o astfel de modalitate de exercitare a competenței de revocare ar